

Nr 228.

Av herr **Hansson**, om installering av en högtalaranläggning i första kammarens plenisal.

Första kammarens plenisal har en begränsning i rymd, som i allmänhet gör det möjligt för de flesta talare att nå envar lyssnande ledamot i hans bänk och eventuella åhörare på läktarna. Antalet ledamöter är likaså väl avvägt för debatter av intim och personlig karaktär. Emellertid torde framdeles liksom nu och tillförne förekomma ledamöter med begränsade röstresurser eller mindre goda hörselorgan, vilka inte utan svårighet kan göra sig hörda i, respektive följa debatten. Erfarenheten torde dessutom ha bestyrkt, att även talare med goda röstresurser stundom har svårt att förmedla sina tankar till alla i kammaren över det — visserligen dämpade — sorl ur mer eller mindre obestämba källa, som trots all talmannens vaksamhet kan sprida sig i salen.

Trots vissa farhågor för att med maskinella hjälpmedel minska det talade ordets personliga prägel finner motionären denna risk oväsentlig i förhållande till angelägenheten utav att envar talare i kammaren utan ansträngning skall kunna göra sin stämma hörd och envar lyssnare likaså utan ansträngning skall kunna följa debatten i varje skede. Utan tvivel bleve debatten därigenom mindre ansträngande för kammarens ledamöter och intresset för densamma större även bland allmänheten. Syftet bör kunna vinnas med hjälp av en högtalaranläggning med väl avvägd styrka, vilken bör väljas med största omsorg och till kvaliteten, särskilt med hänsyn till ljudet, vara överlägsen den anläggning andra kammaren disponerar.

Nu finnes inom första kammaren bland representanterna för såväl Skåne och Norrbotten som Stockholm och andra mellanliggande delar av landet naturliga högtalare, högre folk med mäktig resonansbotten, vilka måhända försmår varje onödig förstärkning av sin röststyrka. Det torde därför böra övervägas om inte högtalaranläggningen lämpligen må monteras så att den talande efter eget skön kan utnyttja den eller icke.

Med stöd av det ovan anförda hemställs,

att riksdagen måtte anvisa erforderligt belopp för installering av en högtalaranläggning i första kammarens plenisal, förslagsvis under sommaren 1954.

Stockholm den 27 januari 1954.

Nils B. Hansson.